

החוסכים של המפעל, היה בשנת 1966/67 עודף תשלומים על תקבולים בסך 15.4 מליון ל"י; עודף התשלומים נכלל במערכת החשבונות הלא תקציביים המתנהלים בין הבנק לבין האוצר (ראה גם עמ' 19 לעיל).

המשרד לא הכין עד כה מאזן של המפעל שיכלול בין הזכויות את הסכומים, שהושקעו בקרקע ובפיתוחה ובדירות, שטרם נמסרו; ובין ההתחייבויות את כלל חובות המפעל למשתכנים ולחוסכים יחד עם התחייבויות אחרות. לפיכך אין תמונה מרוכזת על המצב הכספי של המפעל, שהוקם ב-1955. עוד בדו"ח השנתי 12 (עמ' 200), עמד מבקר המדינה על הצורך, שמפעלי מדינה בעלי אופי עסקי ינהלו רישומיהם הכספיים לפי שיטת חשבונות עסקית.

תיקון ליקויים

טיפול בחשבונות סופיים של קבלנים

דו"ח שנתי 17, עמ' 471; דו"ח שנתי 15, עמ' 437

בתחילת אוקטובר 1966 היו בטיפול המשרד 216 חשבונות סופיים בסך של כ-193 מליון ל"י. הטיפול בחשבונות היה ממושך וארך ברוב המקרים למעלה משנה, ולפעמים אף שנתיים ויותר. בנסיבות שנת 1966/67 — צמצום היקף הבנייה ואפשרות נוחה יותר לקבל עזרה מקצועית מהחוץ — יכול היה המשרד להקטין את הפיגורים בקצב מוגבר ולהגיע בהדרגה לידי חיסולם.

מאז אוקטובר 1966 עד לתחילת דצמבר 1967 אישר המשרד לתשלום 238 חשבונות סופיים בסך 207 מליון ל"י; בתחילת דצמבר נשארו בטיפול 195 חשבונות על סך 198 מליון ל"י, מהם 57 חשבונות על סך 53 מליון ל"י נתקבלו לפני אוקטובר 1966.

העיכוב באישור חשבונות סופיים כרוך בסכנת הפסדים לאוצר המדינה; על המשרד לפעול לחיסול מזורז אף אם הדרגתי של הפיגורים.